

Rálišovi, okres. soudci v Bánovcích 1000 Kč, Dr. Františku Dostálovi, soudci v Hradci Králové, Dr. Karlu Reinoldovi, okres. soudci v Blansku a Dr. Vilému Tandlerovi, radovi vrchního zemského soudu v Olomouci po 600 Kč.

Samosprávná knihovna hlav. města Prahy. Knihovna tato byla založena usnesením rady hlav. města Prahy ze 7. července 1926 při městském archivu za tím účelem, aby přinášela menší rozpravy ze všech oborů pražské městské samosprávy, aby vynikl její vývoj, vznik i základy nynějších institucí, organizace a činnost městské správy, její problémy, úkoly i výsledky. Má se tím buditi a posilovati živý zájem dneška, šířiti poučení a porozumění pro obecní záležitosti, pro snahy městské správy a vůbec pro všechnu pražskou komunální politiku. Dosud vyšly tři svazky: V I. svazku pojednává Václav Vojtíšek, jenž je pověřen zároveň redakcí knihovny, o »Vývoji samosprávy pražských měst«; II. sv. přináší z pera Dra Hugona Pilze práci »Pokus o nový statut hlav. města Prahy« (29 str.), ve III. sv. vyličuje Dr. Bedřich Zafouk »Vliv nové zákonné úpravy na finanční hospodářství pražské obce« (str. 20). Jak z těchto svazků lze souditi, uvádí se chvályhodný literární podnik hlav. města Prahy velmi slibně, a to jak obsahem, tak i pečlivou zevní úpravou. Na konci každého svazku je uveden stručný obsah jeho v jazyku francouzském.

Vypsání mezinárodní vědecké ceny. Právnická fakulta university v Leydenu vypisuje cenu do 5000 hol. zlatých (asi 68.000 Kč) z pozůstalosti Dra S. J. Vissera, zemřelého v r. 1919, na vědeckou práci pojednávající kriticky o otázce, za jakých podmínek mohou býti úkony jednoho státu považovány jiným státem za nedovolené, protože porušují základní principy práva soukromého, včetně mezinárodního práva soukromého, a může-li způsobená škoda dáti podnět k nároku na náhradu. Přihlížeti jest jak k úkonům moci výkonné, tak moci soudcovské i zákonodárné, nikoliv však k úkonům válečným nebo namířeným přímo proti některému státu. Při rozboru této otázky dlužno sledovati jak literaturu tak i hlavní případy z posledních 50 let, v nichž takový nedovolený akt byl tvrzen. Pokud jde o vyhledání těchto případů, doporučuje se přezkoumati jurisprudenci komisí zv. »claims-commissions«, jakož i všech jiných organismů mezinárodního soudnictví.

Práce mohou býti sepsány německy, anglicky, francouzsky nebo holandsky, musí býti psány strojem a odevzdány

p ř e d l. k v ě t n e m 1930 děkanovi právnické fakulty university v Leydenu. Rukopis musí být opatřen heslem, jež budiž zároveň vloženo do uzavřené obálky, v níž budiž uvedeno jméno a adresa autora.

Práce, které budou fakultou uznány, budou odměněny cenou až do 5000 hol. zl. Děkan otevře v sedění fakulty obálky, přiložené k pracím odměněným, ostatní obálky budou v témže sedění spáleny.

Přepravní řád. Pod tímto označením vydává vl. nař. ze 17. července 1928 č. 144 sb. z. a n. nové předpisy vstoupivší v život dnem 1. října t. r. Nechceme se obíratí jednotlivými jeho ustanoveními, ale zmiňujeme se tu o něm, poněvadž považujeme označení »přepravní řád« za velmi nešťastné, nesprávné a nehezké. Nemůžeme pochopiti, komu se znelíbil dosavadní výraz »dopravní řád«, jenž byl vžit a vystihoval zcela správně pojem, jenž se jím naznačoval. »Dopraviti něco nebo někoho« znamená každému tolik jako způsobiti, aby se osoba neb věc dostaly na místo, kam se dostatí chtěly. »Přepraviti« však znamená, dovézti (přivézti) jej na místo, kam nechtěl, t. j. na místo vzdálenější. Ne jej tedy »dovézti«, nýbrž »převézti« o jednu nebo několik stanic dále. A tak naše železnice od 1. října t. r. tedy »nedopravují«, nýbrž »přepravují«! Proti takovýmto novotám, jež odporují duchu jazyka a tento jenom hyzdí (jak nelibozvučné je slovo »přeprava, přepravní«), protestujeme.

Také slovo »podej« není šťastné; »podej« je každému rozkazovací způsob slovesa »podati«, v novém nařízení je to však podstatné jméno, mající naznačiti »podání k dopravě«. Jestli se autoři chtěli vyhnouti slovesnému podstatnému jménu, ačkoliv v tomto případě nebylo by toto neštěstím, mohli si posloužiti nadpisem »jak se zboží (mrtvola, dobytek) podává k dopravě.« Ostatně přidrželi-li se slova »dodání« a nevolili nové substantivum »dodej«, jak by bylo jen důsledné, mohli podržeti i slovo »podání«, kterému každý zajisté lépe rozumí, než novému »podej«.

Zahrauiční Rusové Československu. Pěkný dárek k deseti-letému výročí obnovení naší státní samostatnosti připravili pp. M. G. Michějěv, L. F. Magerovský a G. I. Senkevič zredigovavše objemnou brožuru: Zahrauiční Rusové Československu jako soubor článků, črt, vzpomínek a pozdravů ruských veřejných a kulturních pracovníků za vydavatelství Svazu Ruských Válečných Invalidů v ČSR. Kromě podobizen pres. Masaryka, Dr. Kramáře, Dr. Švehly a Dr. Beneše obsaženy jsou ve sborníku tom články: S p e k t o r s k i j: Rusko a